

**Oświadczenie złożone
przez senatora Grzegorza Czeleja
na 49. posiedzeniu Senatu
w dniu 18 lutego 2010 r.**

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister!

W ostatnim czasie miałem okazję zapoznać się z listem przesłanym przez rodziców i opiekunów osób niepełnosprawnych. W pełni zgadzam się z zawartym w nim stanowiskiem, że konieczność zaspokajania potrzeb podopiecznych, wymagających szczególnej, często nieustannej, całodobowej troski, pociąga za sobą rezygnację z pracy i tym samym utratę dochodów wynikających ze świadczenia pracy. Wobec tego świadczenie pielęgnacyjne przyznawane tym osobom powinno zastępować dochód wynikający ze świadczenia pracy, a więc odpowiadać przynajmniej minimalnemu wynagrodzeniu. Tymczasem wysokość tego świadczenia kształtowana jest zupełnie w oderwaniu od realiów wyznaczonych potrzebami osób niepełnosprawnych i od listopada 2009 r. wynosi ono 520 zł.

Opiekunowie osób niepełnosprawnych powołują się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 18 lipca 2008 r., sygn. P 27/07, który wyraźnie określił cel świadczenia pielęgnacyjnego.

„Celem instytucji świadczenia pielęgnacyjnego jest udzielenie materialnego wsparcia osobom, które rezygnują z aktywności zawodowej, by opiekować się dzieckiem do lat szesnastu z orzeczoną niepełnosprawnością lub powyżej szesnastego roku życia z orzeczoną znacznym stopniem niepełnosprawności, jeśli dochód rodziny nie przekracza kwoty określonej w ustawie. Celem świadczenia jest zastąpienie dochodu, wynikającego ze świadczenia pracy, której nie może podjąć osoba pielęgnująca dziecko niepełnosprawne, również pełnoletnie”.

Jednocześnie opiekunowie osób niepełnosprawnych stoją na stanowisku, które również popieram, że przy tym świadczeniu powinny być opłacane składki emerytalno-rentowe przez czas sprawowania opieki, a nie – jak do tej pory – przez dwadzieścia lat w przypadku kobiet lub dwadzieścia pięć lat w przypadku mężczyzn. Ponadto celowe byłoby, aby zapisy o wysokości świadczenia pielęgnacyjnego oraz o składkach na ubezpieczenie emerytalno-rentowe były zagwarantowane ustawą.

Uprzejmie proszę Panią Minister o odpowiedź na następujące pytania.

1. Na podstawie jakich kryteriów wyznaczona jest wysokość zasiłku pielęgnacyjnego przysługującego osobie opiekującej się dzieckiem do lat szesnastu z orzeczoną niepełnosprawnością lub powyżej szesnastego roku życia z orzeczoną znacznym stopniem niepełnosprawności? Dlaczego jest to kwota tak niska? Dlaczego podczas jej określania nie uwzględniono wyroku Trybunału Konstytucyjnego w tej sprawie?

2. Czy opiekunowie oraz ich niepełnosprawni podopieczni mogą liczyć na podniesienie kwoty świadczenia pielęgnacyjnego oraz ustawowe zagwarantowanie tej wysokości, a także zapis o tym, że składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe będą odprowadzane przez cały czas sprawowania opieki?

Z poważaniem
Grzegorz Czelej